

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน แม้ว่าลูกจะอยู่ไกลจากพ่อ เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อ และบาปของลูกก็ได้รับการปลดปล่อยด้วยเช่นกัน

คำถาม: พ่อผู้มาจากดินแดนที่ห่างไกลที่สุดมาให้ความรู้อะไรแก่ลูก เพื่อให้ลูกมองเห็นการณไกล?

คำตอบ: มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ที่ดวงวิญญาณได้เข้าไปสู่วาระต่างๆ ที่หลากหลายในวงจรอย่างไร ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของวาระบราห์มิน ก่อนหน้าที่ลูกจะมีความรู้ี้ลูกเคยเป็นของวาระศูทร ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของวาระพอด้า พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลมาและกำลังให้ความรู้ที่สมบูรณ์นี้แก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกมีสายตาที่เห็นการณไกล

เพลง: สายฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก

โอมชานติ สายฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอยู่กับพ่อใช่ไหม? แม้ว่าลูกจะอยู่ต่างประเทศหรือที่ไหนก็ตามลูกอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน ลูกจดจำท่านใช่ไหม ลูกที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านอยู่กับท่านเสมอ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรของท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและแล้วช่วงเวลาของวิจารย์มาจิต (ผู้ที่เอาชนะกิเลส) ก็เริ่มขึ้น เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นกล่าวได้ว่าเป็นเวลาของกษัตริย์วิกรม (ช่วงเวลาเมื่อมีการทำบาป) หนึ่งคือช่วงเวลาของชัยชนะเหนือกิเลส และอีกหนึ่งคือช่วงเวลาของกิเลส เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ภายหลังลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป ในปัจจุบันทุกคนบาปอย่างมาก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศาสนาของเขาเอง วันนี้บาปถามคำถามต่างๆกับลูกว่า: เทพในยุคทองรู้หรือไม่ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? เช่นที่ลูกเคยพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาฮินดู และผู้อื่นก็พูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาคริสต์เตียน ในทำนองเดียวกันเทพนั้นจะพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพหรือไม่? นี่คือบางสิ่งที่ต้องคิด ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ที่จะมีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนานั้นศาสนานี้ ที่นี้มีศาสนามากมาย ดังนั้นพวกเขาตระหนักรู้โดยชื่อที่แตกต่างกันให้แก่พวกเขา ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น เหตุนี้เองจึงไม่จำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนานั้นๆโดยเฉพาะ พวกเขาไม่แม้กระทั่งตระหนักว่ามีศาสนา เพราะมีเพียงอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครอื่นที่จะถูกเรียกว่าเทพ เพราะอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ มีเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าเทพ ที่นั่นไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบกับใครได้ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน และลูกก็รู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียว ดังนั้นจะสามารถมีเรื่องเกี่ยวกับศาสนาได้อย่างไร? ลูกๆได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งผิดเมื่อพวกเขาพูดว่าไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เมื่อการทำลายล้างครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งที่ลูกต้อง ในคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นน้ำท่วมครั้งใหญ่ พ่ออธิบายว่า: นอกจากบาร์ตทุกสิ่งจะถูกน้ำท่วมจะมีความจำเป็นอะไรสำหรับโลกที่ใหญ่โตเช่นนั้น? แค่ว่ามีหมู่บ้านที่อยู่ในบาร์ตเท่านั้นมากมายแค่ไหน เริ่มแรกเป็นป่าและแล้วประชากรก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มิน บาบามีแรงบันดาลใจให้ลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าชีพบาปผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั่นคือใคร ทำไมท่านถึงได้รับการกราบไหว้บูชา และทำไมถึงได้มีการถวายดอกอีก ฯลฯ แก่ท่าน? ท่านไม่มีตัวตนใช่ไหม? พวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะไม่มีรูปหรือนาม และแล้วพวกเขายถวายดอกไม้ ฯลฯ ให้กับใคร? เป็นท่านผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ก่อน มีการสร้างวัดให้แก่ท่านเพราะท่านรับใช้ลูกๆ ของบาร์ตโดยเฉพาะและลูกๆของทั้งโลกโดยทั่วไป เป็นมนุษย์ที่รับใช้ใช่ไหม? ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพได้ในเวลานี้ ลูกไม่รู้ว่าลูกเคยเป็นเทพและเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ดังนั้นอธิบายว่าไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก มีเพียงท่านเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ได้มีการจดจำกันว่าไม่มีใครแม้กระทั่งฤษีหรือมุนี ฯลฯ ที่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พวกเขาพูดว่า“เนติ เนติ”(ท่านไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เด็กเล็กๆจะมีความรู้ใดๆหรือไม่? เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น สติปัญญาของพวกเขาจะเริ่มเปิด และแล้วก็เริ่มเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าดินแดนต่างประเทศอยู่ที่ไหนหรือบางสิ่งอยู่ที่ไหน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ไม่เคยรู้สิ่งใดเกี่ยวกับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาก่อนเลย ผู้นี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: แม้ว่าฉันเคยศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ฉันก็ไม่เข้าใจอะไรเลย

มนุษย์นั้นคือนักแสดงในละครนี้ การละเล่นทั้งหมดขึ้นอยู่กับสองสิ่ง: ความฟ่ายแพ้ของบาร์ดและชัยชนะของบาร์ด ในตอนเริ่มต้นของยุคทองมีศาสนาที่บริสุทธิ์ในบาร์ด เวลาที่ศาสนาไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ อย่างไรก็ตามผู้คนก็ยังคงเรียกตัวเองว่าศรีศรี อย่างไรก็ตามศรีหมายถึงสูงส่ง เป็นเทพที่บริสุทธิ์ที่กล่าวได้ว่าสูงส่ง มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าพูดคำพูดที่สูงส่ง” เวลาใครคือศรี(ที่สูงส่ง)? เป็นผู้ที่รับฟังเพื่อเป็นการส่วนตัวที่อยู่ต่อหน้าท่านและกลับมาสูงส่งหรือผู้ที่ตนเองถูกเรียกว่าศรีศรี(สูงส่งทั้งสองทาง)? พวกเขาแม้กระทั่งเรียกตนเองด้วยชื่อที่พอให้เนื่องจากงานที่ท่านทำสำเร็จเสร็จสิ้น ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด อย่างไรก็ตามพอพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว นี่คือนันทราที่ฝึกฝนจิตใจ โดยการเอาชนะมารวุ่นลูกกลับมาเอาชนะโลก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณชั่วแล้วชั่วเล่า ร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้าถูกสร้างขึ้นที่นี่ ร่างกายถูกสร้างขึ้น ที่ร่างกายนั้นถูกสลัดทิ้ง และแล้วอีกร่างหนึ่งก็ถูกสร้างขึ้น แต่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ลูกดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเวลานี้ได้รับการสอนโดยพ่อที่คงอยู่ตลอดไปในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคใดๆ มากมายแค่ไหน หรือไม่ว่าจะมีพายุมากมายมากมายเพียงใด เพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ลูกกลับมาตาโมประธาน ในบรรดาลูกเช่นกันลูกเข้าใจความรู้นี้ตามลำดับกันไป สติปัญญาของลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อนจะต้องสร้างวัดให้กับชีพบาบาอย่างแน่นนอน เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เมื่อราชาที่ยิ่งใหญ่ทำเช่นนั้น ราชาอื่นๆ และปวงประชาทั้งหมดก็ทำเช่นเดียวกัน ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด มีคำกล่าวว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” อย่างไรก็ตามใช้เวลาหลายปีในการอธิบาย ความรู้นี้มันง่ายตาย ความรู้นี้ไม่ต้องการเวลามากเท่ากับการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ผู้คนร้องเรียกหา: บาบามีโปรดมาและทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้เรียกหา บาบามีทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ทุกคนร้องเรียกหา ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ยุคทองถูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ โลกนี้ถูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกโลกนี้ว่าไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความเกลียดชังสำหรับตนเอง เมื่อลูกไม่รับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้อื่น พวกเขาถามว่า: เรานั้นไม่สามารถแต่ต้องได้หรือ? อ้อ! แต่ตัวลูกเองก็พูดว่า “ทุกคนไม่บริสุทธิ์” ตัวลูกเองก็พูดว่าลูกไม่บริสุทธิ์และเทพบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ว่าอะไร? ได้มีการจดจำกันว่า: ทำไมฉันควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษ? ยาพิษนั้นไม่ดีใช่ไหม? พ่อพูดว่า ยาพิษนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์กับลูกตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้คิดว่ามันเป็นยาพิษ ลูกเป็นเหมือนคนติดยาที่ไม่สามารถหยุดการเสพติดของเขาได้ เหมือนกับคนที่ติดสุราไม่สามารถหยุดดื่มสุราได้ เมื่อถึงเวลาที่ทหารต้องเข้าสู่สนามรบ พวกเขาจะได้รับสุราเพื่อให้พวกเขาเมา และแล้วพวกเขาก็ถูกส่งไปรบ เมื่อพวกเขาเมาแล้ว ก็แค่นี้แหละ! พวกเขา รู้สึกว่านี่คือสิ่งที่พวกเขาต้องทำ พวกเขาไม่กลัวตาย นักบินจะบินไปทุกหนแห่งพร้อมกับระเบิดและชนด้วยระเบิดนั้น มีการจดจำกันว่ามีสงครามชิปนาธ เวลาที่ลูกสามารถเห็นสิ่งที่ถูกต้องในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นลูกเคยอ่านว่าพวกเขาได้ทำให้ชิปนาธออกมาจากท้องของพวกเขาและแล้วก็ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพันดาวาสคือใครและฆราวาสคือใคร เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ พันดาวาสทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สำนักที่เป็นร่างของพวกเขาละลายหายไปในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะสลัดร่องเท้าเก่าของลูก ลูกพูดว่าลูกกำลังจะสลัดร่องเท้าเก่าของลูกและใช้ร่องเท้าใหม่ใช่ไหม? พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ของท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร ชื่อของพ่อคือชีวา วันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง มีวัดมากมายและอื่นๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แม้แต่เทวต่างๆ ก็ได้รับชื่อเช่นนั้น ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่ลูกเคยกราบไหว้บูชากำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ เวลาที่เราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เราเคยกราบไหว้บูชา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก เฝ้าแต่ไตร่ตรองและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ลูกๆ มากมายไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ บาบามีพูดว่า หากลูกไม่สามารถซึมซับได้มากนักก็ไม่ใช่ไร ลูกฝึกฝนการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถพูดความรู้ที่ควรนั่งที่นี้และไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ไม่มีบ่วงพันธะหรือความซับซ้อนใดๆ ที่นี้ เมื่อลูกอยู่ที่บ้านท่ามกลางบรรยากาศของลูกๆ ใดๆ ความซาบซึ้งของลูกก็หายไป ลูกมีภาพที่นี้ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายภาพเหล่านี้กับใครก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นเรียนรู้กิตะทั้งหมดใดๆ ด้วยหัวใจ ชาวสิกข์เรียนรู้คัมภีร์กรันต์ด้วยหัวใจ ลูกต้องท่องอะไร? พ่อ (จรรีระลึกถึงท่าน) ลูกแม้กระทั่งพูดว่า บาบามีสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งใหม่อย่างแท้จริง นี่คือนันทราที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวนี้ ลูกได้รับการสอนนี้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน ไม่มีใครมีพลังที่จะอธิบายแก่ลูกในลักษณะนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นเช่นนั้นได้ เพียงพ่อกมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ทุกวันนี้ผู้คนมากมายอ้างว่าตนเองอวตารเป็นคนนั้นคนนี้ได้ปรากฏตัวขึ้น เหตุนี้เองจึงมีอุปสรรคมากมายในการก่อตั้งสัจจะ อย่างไรก็ตามได้มีการจดจำว่า: “เรือของสัจจะอาจโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่มัวจม” เวลาที่ลูกๆ ได้มาหาพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขมากมายในหัวใจของลูก ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกมีอะไรอยู่ในหัวใจของลูก?

เวลานี้ลูกมีความคิดอะไรเมื่อลูกจากครอบครัวของลูกเพื่อที่จะมาที่นี่? เรากำลังจะไปหาบัพดาดา พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: พ่อเพียงลูกเรียกว่าชีพบาบา ผู้ที่พ่อเข้ามาคือบราห์มา มีดินไม้เผ่าพันธุ์ ประการแรกมีดินไม้เผ่าพันธุ์ของบราห์มิน และต่อมาก็เป็นดินไม้เผ่าพันธุ์ของเทพ พ่อผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลกำลังทำให้ลูกๆ มีสายตาที่เห็นการณ์ไกลในเวลานี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเข้าไปสู่ธรรมชาติที่แตกต่างกันของทั้งวงจรรูปใดๆ เพียงพ่อที่เห็นการณ์ไกลเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้นี้แก่ลูก คิดว่าเวลานี้ลูกเป็นของวรรณะบราห์มินอย่างไร และก่อนหน้านั้นเมื่อลูกไม่มีความรู้นี้ ลูกเป็นของวรรณะศูทรอย่างไร ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ลูกเคยเป็นศูทรที่ยิ่งใหญ่ พ่อคำที่ยิ่งใหญ่ และนักรบที่ยิ่งใหญ่ ก่อนหน้านั้นลูกเป็นบราห์มินที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ที่ทำให้เห็นการณ์ไกล พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาเพื่อให้ความรู้ของดินแดนที่ห่างไกลทั้งหมดแก่ลูก ลูกรู้ว่าบาบาของเรามาจากดินแดนไกลและเข้ามาในผู้ที่นี่คือดินแดนในต่างแดนและอาณาจักรต่างแดน ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านต้องให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เรา ศรีภักษณะไม่สามารถทำเช่นนี้ได้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถให้อาณาจักรนั้นได้ ศรีภักษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าบาบาได้ พ่อให้อาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อของลูกเท่านั้น มรดกที่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกจะไม่ตระหนักเลยว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดสำหรับครึ่งวงจรมรดกของลูกจะดำเนินต่อไปถึง 21 ชั่วโมง ซึ่งหมายความว่าสำหรับช่วงชีวิตที่เต็มของลูก (ในแต่ละชาติเกิด) เมื่อร่างกายของลูกกลับมาแก่ ลูกก็จะละร่างนั้นในเวลาที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับงูที่ลอกคราบหนึ่งเก่าของมันและใช้หนึ่งใหม่ เครื่องแต่งกายของเราเวลานี้กลับมาเก่าแล้ว ในขณะที่เราเล่นบทบาทของเรา เราเป็นบราห์มินที่แท้จริง ลูกคือผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นแมลง(ผึ้ง)ที่ส่งเสียง ลูกทำให้แมลงกลายเป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง ลูกได้รับการบอกให้นำแมลงมาที่นี่และส่งเสียงของความรู้ให้แก่พวกเขา แมลงที่ส่งเสียงก็ส่งเสียงของความรู้ที่และแล้วแมลงบางตัวก็พัฒนาปีกขึ้นในขณะที่ตัวอื่นตายไป ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้อ้างถึงเวลานี้ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักก็ถูกเรียกว่าแสงแห่งดวงตา พ่อพูดว่า: แสงแห่งดวงตาของพ่อ! พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกเป็นของพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อเช่นนั้นมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดไปมากเท่านั้น บาปของลูกไม่สามารถถูกตัดออกไปได้โดยการจดจำคนอื่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามตราบเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะละลายสำนึกที่เป็นร่างของลูกออกไป ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นแม้เพียงเล็กน้อยกับรองเท่าเก่าของลูก

2. กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและส่งเสียงของความรู้ให้แก่แมลงและทำให้พวกเขากลายเป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกมีโชคอย่างมากและเต็ม apron ของลูกจากคลังสมบัติที่เปิดอยู่โดยตระหนักถึงความสำคัญของเวลาอมฤต

ในเวลาอมฤตลูกสามารถได้รับเส้นโชคใดๆที่ลูกต้องการโดยผู้ประทานพรและผู้ประทานโชค เพราะว่าเวลานั้นในรูปของพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านเต็มไปด้วยความรัก ดังนั้นจงกลายเป็นนายและประกาศสิทธิ์ของลูก ไม่มีลอร์ดและกษัตริย์สำหรับสมบัตินี้ ในเวลานั้นเพียงแค่ปล่อยวางข้ออ้างของมายาและมีเพียงความคิดเดียวว่า: ไม่ว่าฉันเป็นใคร ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร ฉันก็เป็นของท่าน อุทิศความคิดและสติปัญญาของลูกให้กับพ่อและนั่งบนบัลลังก์หัวใจและลูกจะได้สัมผัสกับสมบัติทั้งหมดของพ่อที่เป็นของลูก

คติพจน์: หากมีความเห็นแก่ตัวปะปนไปสู่การรับใช้ที่ลูกทำ และแล้วความสำเร็จก็จะถูกปะปนด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงกลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

ไม่มีบราห์มินคนใดที่ไม่ทำความพยายามที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม การกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวง

วิญญานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้ลูกมีชัยชนะเหนืออวัยวะของร่างกายของลูกอย่างสมบูรณ์และแต่ละประสาทสัมผัสของร่างกายของลูก ลูกต้องกลับมาสโตประธานและสะอาดหมดจด เพื่อที่จะตายขณะมีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์จากสันสการ์และความสัมพันธ์ใดๆ ทั้งหมดของลูก ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตน เป็นด้วยการทำความพยายามนี้ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอันดับของลูก